

Punkt i reel Strid med Lagtingets Vedtagelse. Jeg skal tillade mig at gjøre nogle faa Bemærkninger om disse Endringer. Det Væsentligste af dem er det, der er stillet til § 5. Tidligere har Forholdet været det, at der ikke fandt nogen nærmere Bestemmelse af Tider for Grandbestævne Sted, undtagen den, som laa i, at Sysselmannden havde tilljendegivet, at omtrent paa den og den Tid vilde hans Omreise finde Sted. Byfolkene passede da selv paa, naar Sysselmannden kom, for da at kunne holde Grandbestævne. Det er derfor ganske naturligt, at der i Regjeringens Forslag er blevet indsat en Bestemmelse om, at selve Dagen for Grandbestævnets Afholdelse af Sysselmannden skal foranstaltes bekendtgjort i de paagjældende Bygder med mindst Aftens Barsel. Dette er imidlertid ikke stemmende med Lagtingets Ønske, thi Budsendelse, der her i Landet er en meget billig Ting og sker ved Brev, er paa Færøerne meget kostbar, idet der skal sendes Skyds og det tidt over Bandet, hvilket medfører betydelige Udgifter for Skydskassen. Man har derfor i Lagtinget ønsket, at denne Bekendtgørelse kun skulde finde Sted, forsaavidt nogen Sag er anmeldt til Forhandling. Udvalget har nu tilladt sig, under Forudsætning af, at den høitærede Minister ikke maatte have Noget derimod at indvende, at foreslaa, at man optager Lagtingets Bestemmelse. Ifølge den nye Lov vil der nemlig ikke kunne tages nogen Beslutning paa Grandbestævnet, uden at der har været foretaget en foregaaende Anmeldelse af, hvad der skal komme til Forhandling. Hvor dette ikke er fket, er Forholdet altsaa det, at Bygdens Beboere kun kunne komme sammen og diskutere, hvad der mulig maatte interessere dem, men der kan ikke tages nogen Beslutning. Det forekommer os derfor, at man i de Tilfælde kan blive ved den tidligere Ordning for derved at spare disse temmelig betydelige Udgifter for Skydskassen. — Vndringsforslagene til § 7 ere rene Redaktionsændringer. De gjøre ikke nogen Forandring i Tanken, men sigte kun til en tydelig Affattelse. Det Samme gjælder ogsaa i Virkeligheden Vndringsforslag til § 10. § 10 handler om de Vedtægter, der ikke behøve Amtmandens Approbation, og bestemmer, at, naar Sysselmannden mener, at Vedtægten er lovstridig, og derfor foreløbig har sat den ud af Kraft, skal Sagen indstilles til Amtmandens Afgjørelse. I Paragrafen staar Amtmandens „endelige Afgjørelse“, og det er ogsaa rigtigt, naar Amtmanden er enig med Sysselmannden, thi der bliver da ingen Vedtægt; men hvis Amtmanden har en anden Opfattelse end

Sysselmannden og mener, at Vedtægten ikke strider mod nogen Lov, og forsaavidt stadfæster den, staar det, efter Paragrafens 2det Stykke, de deri Interesserede frit for at indbringe Spørgsmaalet for Landvæsenkommissionen. Forsaavidt er det altsaa mindre korrekt at sige, at Spørgsmaalet har været indstillet til Amtmandens „endelige“ Afgjørelse, og det er denne Tanke, vi have udtrykt i det stillede Vndringsforslag. — § 11 indeholder en Bestemmelse om, at Tilsyn med Vedtægternes Overholdelse skal føres af Mænd, der ere valgte i Bygderne. Det er altsaa et borgerligt onus, der kommer til at paahvile disse Mænd, og vi have derfor ment, at der i Tighed med, hvad der gjælder andre Steder i vor Lovgivning, maatte findes en Bestemmelse om, at Forpligtelsen til at overtage dette borgerlige onus bortfalder med det tredsiendstyvende Aar. Da der kun skal ses hen til den Tid, paa hvilken Valget foregaar, og Valget kun gjælder for 3 Aar, vil det aldrig kunne strække sig længere end til det tre og tredsiendstyvende Aar. Vndringsforslaget til § 13 er i Virkeligheden ogsaa en Redaktionsforandring. Der staar, at Raatale finder dog kun Sted, naar de i § 11 omhandlede Tilsynsmænd gjøre Anmeldelse om den formentlige Lovovertrædelse. Disse Ord „finder dog kun Sted“ foreslaa vi forandrede til „kan kun finde Sted“. Vi have derved villet opnaa en lille Forandring i Tanken, forsaavidt man kunde sige, at der i Ordene „finder dog kun Sted“ laa en ubetinget Forpligtelse for Sysselmannden til, naar disse Mænd forlangte det, at tage Sagen under Paakjendelse, og det mene vi bør ikke være saa; Tilsynsmændene gjøre opmærksom paa den formentlige Overtrædelse, men Sysselmannden maa som enhver anden Politidommer kunne afgjøre, om han finder Anledning til at indlede Undersøgelse. — Hvad endelig Vndringsforslaget under Nr. 7 angaar om, at Loven træder i Kraft den 1ste August 1889, er Grunden dertil den, at vi have fundet det rimeligt, da dette Lovforslag staar i nøie Forbindelse med det andet for Færøerne foreliggende Forslag, nemlig angaaende Oprettelse af Landvæsenkommissioner, at disse to Forslag træde i Kraft samtidig. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale de stillede Vndringer og dermed tillige Lovforslaget i sin Helhed til Thingets Vedtagelse.

Justitsministeren (Mellermann):
Jeg skal i det Hele taget indskrænke mig til at bemærke, at jeg ikke finder Noget at erindre mod de stillede Vndringer, der jo ikke